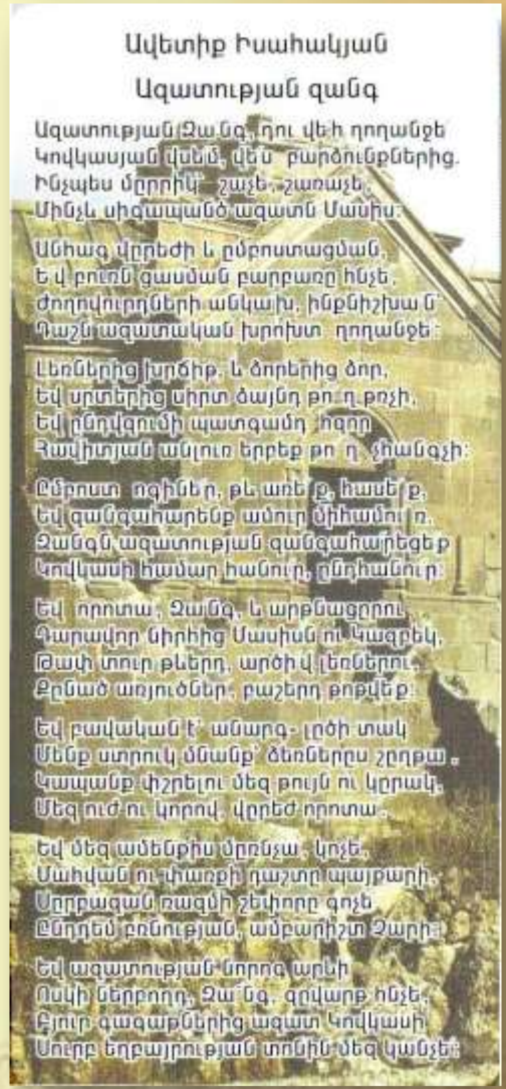
Ավետիք Իսահակյան

Ազատության զանգ

Ազատության Զանգ, դու վեհ ղողանջե
Կովկասյան վսեմ, վեհ բարձունքներից.
Ինչպես մրրիկն` շաչե, շառաչե,
Մինչև սիգապանծ ազատն Մասիս:

Անհագ վրեժի և ընբոստացման,
Եվ բոցոտ ցասման բարբառը հնչե,
Ժողովուրդների անկախ, ինքնիշխան`
Դաշն ազատական խրոխտ ղողանջե:

Լեռներից խրճիթ, և ձորերից ձոր,
Եվ սրտերից սիրտ ձայնդ թող թռչի,
Եվ ընդվզումի պատգամդ հզոր
Հավիտյան անլուռ երբեք թող չհանգչի:

Ըմբոստ ոգիներ, թե առեք, հասեք,
Եվ զանգահարենք անուր միհամուռ.
Զանգն ազատության զանգահարեցեք
Կովկասի համար համուր, ընդհանուր:

Եվ որոտա, Զանգ, և արթնացրու
Դարավոր նիրհից Մասիսն ու Կազբեկ,
Թափ տուր թևերդ, արծիվ լեռներու,
Քրնած առյուծներ, բաշերդ թոթվեք:

Եվ բավական է` անարգ- լծի տակ
Մենք ստրուկ մնանք` ծնռներըս շրղթա,
Կապանք փշրելու մեզ թույն ու կըրակ,
Մեզ ուժ ու կորով, վըրեժ որոտա:

Եվ մեզ ամենքիս մըռնչա, կոչե,
Սահվան ու փառքի դաշտը պայքարի,
Սրբազան ռազմի շեփորը գոչե
Ընդդեմ բռնության, անբարիշտ Չարի:

Եվ ազատության նորոգ արևի
Ոսկի ներբողդ, Զանգ, գըվարթ հնչե,
Բյուր գագաթներից ազատ Կովկասի
Սուրբ եղբայրության տոնին մեզ կանչե:

Аветик Исаакян

КОЛОКОЛ ВОЛИ

О колокол воли, гуди из лазури,
От горных высот, от кавказских громад,
Греми, как гроза, как гудение бури,
Чтоб гордый тебя услыхал Арарат.

Могучее слово бунтующей мести,
Свой гнев расширяй, как враждующий стан,
Народам неси веселящие вести,
Чтоб грозный союз был, как стяг, златоткан.

От гор до селений, с долины – к долинам.
От сердца летит пусть до сердца твой зов,
Да заповедь дашь, да гремишь властелином,
Твой гнев да звучит до скончанья веков!

О гордые души, сюда, – окрылитесь!
Совместно звеня, да развеем мы звон!
Наш колокол – гнев, он – ликующий витязь,
Чтоб вольный Кавказ позабыл свой полон.

О колокол воли, греми же, буди же
От сна Арарат и верховный Казбек,
Проснитесь, орлы, прилетите к нам ближе,
Свирепетесь, о львы, и встряхнись, человек!

До славы, до ран, хоть на смерть, но – в борьбу,
Несчастье и зло да сразим мы с тобою,
Греми же как гром и труби как в трубу!

Страна величавых и взрывных вулканов,
От моря звучи и до моря бушуй!
Кто смел – тот вперёд! Поразим великанов!
Беги, водопад, огнебрызгами струй!

О колокол воли, наш колокол воли,
Да будет твой звук для сердец властелин!
Свободный Кавказ, в возрождении доли,
Весь вскликнет в ответ перекличкой вершин.